REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8, 52100 Pula-Pola

Poslovni broj: Pn-106/2020-88

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E NJ E

Općinski sud u Puli-Pola, po sucu toga suda Jeleni Mavrić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljica: 1. Sare Šijan iz Pule, Šišanska cesta 30, OIB: 36442382828 i 2. Rije Šijan Vijatović iz Pule, Šišanska cesta 30, OIB: 43452039368, zastupane po zakonskoj zastupnici i majci Sari Šijan, a obje zastupane po punomoćniku Radivoju Mačešić-Biscuoli, odvjetniku u Puli, protiv tuženika Croatia Osiguranje d.d. Zagreb, Ulica Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon glavne rasprave zaključene 15. rujna 2026. u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, 30. listopada 2026. objavio
i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862 da tužiteljici Sari Šijan, OIB: 36442382828 isplati 40.480,46 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe 27. svibnja 2020. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., OIB: 43452039368 da tužiteljici mlt. Riji Šijan Vijatović, OIB: 43452039368 isplati 40.480,46 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od podnošenja tužbe 27. svibnja 2020. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem

polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., OIB: 26187994862 da tužiteljici Sari Šijan, OIB: 36442382828 isplati 18.581,19 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:
-na iznos od 530,89 eura od 15.07.2017.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.08.2017.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.09.2017.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.10.2017.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.11.2017.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.12.2017.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.01.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.02.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.03.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.04.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.05.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.06.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.07.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.08.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.09.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.10.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.11.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.12.2018.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.01.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.02.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.03.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.04.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.05.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.06.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.07.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.08.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.09.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.10.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.11.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.12.2019.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.01.2020.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.02.2020.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.03.2020.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.04.2020.,
-na iznos od 530,89 eura od 15.05.2020.,

IV. Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., OIB: 43452039368 da tužiteljici mlt. Riji Šijan Vijatović, OIB: 43452039368 isplati 3.701,36 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:
-na iznos od 97,28 eura od 15.07.2017.,
-na iznos od 94,47 eura od 15.08.2017.,

-na iznos od 94,47 eura od 15.09.2017.,
-na iznos od 94,47 eura od 15.10.2017.,
-na iznos od 94,47 eura od 15.11.2017.,
-na iznos od 94,47 eura od 15.12.2017.,
-na iznos od 94,47 eura od 15.01.2018.,
-na iznos od 93,20 eura od 15.02.2018.,
-na iznos od 93,20 eura od 15.03.2018.,
-na iznos od 93,20 eura od 15.04.2018.,
-na iznos od 93,20 eura od 15.05.2018.,
-na iznos od 93,20 eura od 15.06.2018.,
-na iznos od 93,20 eura od 15.07.2018.,
-na iznos od 89,48 eura od 15.08.2018.,
-na iznos od 89,48 eura od 15.09.2018.,
-na iznos od 89,48 eura od 15.10.2018.,
-na iznos od 89,48 eura od 15.11.2018.,
-na iznos od 89,48 eura od 15.12.2018.,
-na iznos od 89,48 eura od 15.01.2019.,
-na iznos od 80,07 eura od 15.02.2019.,
-na iznos od 80,07 eura od 15.03.2019.,
-na iznos od 80,07 eura od 15.04.2019.,
-na iznos od 80,07 eura od 15.05.2019.,
-na iznos od 80,07 eura od 15.06.2019.,
-na iznos od 80,07 eura od 15.07.2019.,
-na iznos od 71,97 eura od 15.08.2019.,
-na iznos od 71,97 eura od 15.09.2019.,
-na iznos od 71,97 eura od 15.10.2019.,
-na iznos od 71,97 eura od 15.11.2019.,
-na iznos od 71,97 eura od 15.12.2019.,
-na iznos od 71,97 eura od 15.01.2020.,
-na iznos od 59,83 eura od 15.02.2020.,
-na iznos od 59,83 eura od 15.03.2020.,
-na iznos od 59,83 eura od 15.04.2020.,
-na iznos od 59,83 eura od 15.05.2020.,
-na iznos od 59,83 eura od 15.06.2020.,
-na iznos od 59,83 eura od 15.07.2020.,
-na iznos od 57,66 eura od 15.08.2020.,
-na iznos od 57,66 eura od 15.09.2020.,
-na iznos od 57,66 eura od 15.10.2020.,
-na iznos od 57,66 eura od 15.11.2020.,
-na iznos od 57,66 eura od 15.12.2020.,
-na iznos od 57,66 eura od 15.01.2021.,
-na iznos od 45,64 eura od 15.02.2021.,
-na iznos od 45,64 eura od 15.03.2021.,
-na iznos od 45,64 eura od 15.04.2021.,
-na iznos od 45,64 eura od 15.05.2021.,
-na iznos od 45,64 eura od 15.06.2021.,
-na iznos od 45,64 eura od 15.07.2021.,
-na iznos od 41,81 eura od 15.08.2021.,
-na iznos od 41,81 eura od 15.09.2021.,
-na iznos od 41,81 eura od 15.10.2021.,

-na iznos od 41,81 eura od 15.11.2021.,
-na iznos od 41,81 eura od 15.12.2021.,
-na iznos od 41,81 eura od 15.01.2022.,
-na iznos od 28,35 eura od 15.02.2022.,
-na iznos od 28,35 eura od 15.03.2022.,
-na iznos od 28,35 eura od 15.04.2022.,
-na iznos od 28,35 eura od 15.05.2022.,
-na iznos od 28,35 eura od 15.06.2022.,
-na iznos od 28,35 eura od 15.07.2022.,
-na iznos od 18,27 eura od 15.08.2022.,
-na iznos od 18,27 eura od 15.09.2022.,
-na iznos od 18,27 eura od 15.10.2022.,
-na iznos od 18,27 eura od 15.11.2022.,
-na iznos od 18,27 eura od 15.12.2022.,
-na iznos od 18,27 eura od 15.01.2023.,
do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotnih poena a od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

r i j e š i o j e

I. Dopušta se preinaka tužbe sadržana u podnesku tužitelja od 8. veljače 2024.

II. Odbacuje se dio tužbenog zahtjeva kojim se traži utvrđenje da je tuženik dužan za period od 1. lipnja 2017. pa sve dok za to budu postojali zakonom propisani uvjeti plaćati rentu tužiteljici mlt. Riji Šijan Vijatović zbog smrti oca i gubitka uzdržavanja na koje po zakonu ima pravo.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljicama nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 18.046,80 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude 30. listopada 2026. pa do isplate, po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana; dok se u preostalom dijelu iznad dosuđenog odbija zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu troška parničnog postupka, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljice u tužbi od 27. svibnja 2020. navode da se 1. lipnja 2017. u Sloveniji dogodila se prometna nezgoda u kojoj je kao putnik smrtno stradao Dean Vijatović rođen 31. siječnja 1992., OIB 34806592742. Odgovornost vozača za štete prouzročene trećim osobama za vozilo registarske oznake: PU432 SZ u kojem se kao putnik vozio pokojni Dean Vijatović osigurano je kod tuženika policom osiguranja od auto odgovornosti kod broj 011610838211. Pravomoćnim rješenjem Općinskog suda Pula poslovni broj: R1 Ob-331/17 od 21. kolovoza 2017. utvrđeno je da je 1. tužiteljica živjela u izvanbračnoj zajednici sa pokojnim Deanom Vijatovićem. Pravomoćnom presudom Općinskog suda Pula poslovni broj: P Ob-198/17 od 10. kolovoza 2017. utvrđeno je da je pokojni Dean Vijatović otac 2. tužiteljice. Sudionici prometne nezgode izazvane motornim vozilom u pogonu odgovaraju za štetu trećim osobama solidarno. U konkretnom slučaju odgovornost vozača registarske oznake: PU432 SZ osigurana je kod tuženika što znači da je tuženik dužan tužiteljicama nadoknaditi cjelokupno pretrpljenu štetu. Nadalje, 1. tužiteljica koja je živjela u izvanbračnoj zajednici sa pokojnim Deanom Vijatovićem potražuje na ime štete iznos od 220.000,00 kn/29.199,02 eura, a 2. tužiteljica kao kćerka pokojnog Deana Vijatovića potražuje na ime naknade štete iznos od 220.000,00 kn/29.199,02 eura. Nastavno, 2. tužiteljicu bi pokojnog Dean Vijatović bio dužan uzdržavati sve dok za to budu postojali zakonski uvjeti. Cijeneći njegova primanja (radio u Austriji za neto plaću od 2.500,00 eura) 2. tužiteljica po tom osnovu potražuje mjesečni iznos od 4.000,00 kn/530.89 eura. Za period od 1. lipnja 2017. do 30.travnja 2020. (sveukupno 35 mjeseci) 2. tužiteljica po tom osnovu potražuje iznos od 140.000,00 kn/18.581,19 eura sa zateznim kamatama koje na pojedinačni iznos od 4.000,00 kn/530.89 eura teku od 15. srpnja 2017. pa nadalje, sve do konačne isplate. Smrću izvanbračnog partnera 2. tužiteljica je ostala bez dijela prihoda koji bi pokojnog Dean Vijatović dao u izvanbračnu zajednicu i taj dio uzimajući u obzir primanja koja je ostvarivao iznosi najmanje 4.000,00 kn/530.89 eura mjesečno. Za period od 1. lipnja 2017. do 30. travnja 2020.g. (sveukupno 35 mjeseci) 1. tužiteljica po tom osnovu potražuje iznos od 140.000,00 kn/18.581,19 eura sa zateznim kamatama koje na pojedinačni iznos od 4.000,00 kn/530.89 eura teku od 15. srpnja 2017. pa nadalje, sve do konačne isplate. Prije pokretanja parnice tužiteljice su tuženiku podnijele izvansudski zahtjev za mirno rješenje spornog odnosa. Predlažu donošenje presude kojim se prihvaća tužbeni zahtjev tužiteljica u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje štetni događaj i pasivnu legitimaciju, štetni događaj i odgovornost osiguranika tuženika. Osporava visinu potraživanja i primjenu hrvatskog prava na visinu neimovinske štete. Ne spori postojanje pravomoćno utvrđene izvanbračne zajednice između 1. tužiteljice i pokojnog prednika Deana Vijatovića te utvrđenu činjenicu da je prednik Dean Vijatović otac 2. tužiteljice. Ističe da je nakon drugog podneska tužiteljica sukladno slovenskim kriterijima isplatio svakoj od tužiteljica po 135.000,00 kn/17.917,58 eura za duševne boli zbog gubitka bliskog srodnika što mora biti učinjeno nespornim. Sukladno mnogobrojnim presudama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a koje su donesene sukladno Haškoj konvenciji o mjerodavnom pravu koje se primjenjuje na prometne nezgode iz 1971., i dostupne su na pretraživaču sudske prakse na stranici VSRH, mjerodavno je pravo države u kojoj se nesreća dogodila. Na istu okolnost predlaže se pribava mjerodavnog prava Republike Slovenije zbog kriterija o visini neimovinske štete

diplomatskim putem. Promjena Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda Republike Hrvatske za pravičnu naknadu neimovinske štete ovdje je irelevantna jer se ne primjenjuje hrvatsko pravo. Kao izvanbračna supruga 1. tužiteljica temeljem Zakona o obveznim odnosima stječe pravo na uzdržavanje, no mora dokazati kako slijedi: da nije zaposlena potvrdom Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, podredno Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, pridonijeti zatim javnu ispravu da nije promijenila bračni status (rodni list) i dati izjavu u postupku da ne živi u novoj izvanbračnoj zajednici. Platne liste pokojnog prednika krivo su interpretirane, na njemačkom jeziku piše da iznos oko 2.500,00 eura nije neto nego bruto plaća. Neto plaća kreće se po listama oko 1.600,00 eura što bitno mijenja na stvari. Nadalje, razdoblja na platnim listama se preklapaju s različitim iznosima (dvije različite liste za isto razdoblje), stoga će biti potrebno pribaviti točne podatke. Također iz platnih lista se može naslutiti da se radilo o sezonskom radu, a ne 12 mjeseci pa je i to potrebno utvrditi, uz pribavu dokumentacije od nadležnog socijalnog fonda Republike Austrije. Teret dokaza je na tužiteljicama, a i zbog GDPR tuženik to neće moći. Nadalje je potrebno očitovanje poslodavca (naveden na platnim listama i to dvije pravne osobe Alpin Jewel GmbH ili Hottelerie & Gastronomie Consulting GmbH) je li i koliko prednik trošio od neto plaće na smještaj i režije, je li možda imao plaćenu hranu, obzirom da se radi o ugostiteljstvu, te koliko mjeseci u godini je radio. Iz platnih lista proizlazi da je prednik Dean Vijatović bio konobar koji je višekratno (ili duže vrijeme) radio kod istog poslodavca u Austriji. Po potrebi se može i zamolbeno saslušati ovlaštenu osobu poslodavca sa platne liste, Stephanie Birk ili drugu osobu koju ona imenuje. Obzirom na gore navedeno zasad ne možemo utvrditi koji bi dio prihoda prednik odvajao za 1. tužiteljicu i je li ju uzdržavao. Nadalje se predlaže da tužiteljica dokaže promet novca: ako je prednik živio u Austriji i uistinu je uzdržavao, morao joj je nekako slati novac ili dati punomoć na račun. U protivnom možemo smatrati da su je uzdržavali njezini roditelji, a ne on. Prednik je umro prije samo tri godine i podaci, poštanski ili bankovni su još dostupni. Tužiteljice su podnijele zahtjev za udovičku i siročadsku (dakle obiteljsku) mirovinu u Republici Austriji, 1. tužiteljici zahtjev je kao izvanbračnoj supruzi odbijen s obrazloženjem da na dan nesreće nisu bili u braku, dok je 2. tužiteljici zahtjev nasuprot tome odobren i ona prima oko 307,00 eura mjesečne mirovine od rođenja 18. lipnja 2017. koju je mirovinski fond već regresirao od tuženika, a taj iznos ulazi (odbija se od) u iznos potraživane mjesečne rente. Dio petita koji glasi na utvrđenje novčane činidbe je za odbaciti, taj dio zahtjeva je kondemnatoran, a ne deklaratoran, glasiti treba na novčanu činidbu, a ne na utvrđenje. Za novčane činidbe se ne utvrđuju činjenice već sud nalaže dužniku plaćanje novčane činidbe. Predlaže odbiti tužiteljice s tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti i potražuje trošak sudske pristojbe po odluci suda.

3. Tužiteljice su podneskom od 17. srpnja 2020. specificirale tužbeni zahtjev na način da 1. tužiteljica na ime naknade štete s osnova duševnih boli na ime gubitka izvanbračnog supruga potražuje iznos od 305.000,00 kuna/58.398,04 eura, a 2. tužiteljica na ime naknade štete s osnova duševnih boli na ime gubitka oca potražuje iznos od 305.000,00 kuna/58.398,04 eura.

3.1. Naknadno su tužiteljice podneskom od 8. veljače 2024. konačno specificirale tužbeni zahtjev na način da 1. tužiteljica na ime naknade štete s osnova duševnih boli na ime gubitka izvanbračnog supruga potražuje iznos od 40.480,46 eura, 2. tužiteljica na ime naknade štete s osnova duševnih boli na ime gubitka oca potražuje iznos od 40.480,46 eura, te 1. tužiteljica na ime izgubljenog uzdržavanja iznos od

18.581,19 eura, a 2. tužiteljica iznos od 3.701,36 eura, sve s pripadajućim zateznim kamatama.

4. Opisano uređenje tužbenog zahtjeva od 8. veljače 2024. predstavlja preinaku tužbe, jer je tužbeni zahtjev povećan. Tuženik se preinaci nije usprotivio, a sud je preinaku dopustio smatrajući ju svrsishodnom za konačno rješenje odnosa među strankama. Osim toga, za preinaku tužbe postoji uporište u odredbi čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP) kojom je propisano da tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako je bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka, a koja je u sudskoj praksi protumačena na način da je tužitelj ovlašten nakon vještačenja preinačiti tužbu.

4.1. Slijedom navedenog, na temelju čl. 190. st. 2. i 3. ZPP-a odlučeno je kao u toč. I. izreke rješenja.

5. U dokaznom postupku pročitani su pravomoćna presuda Općinskog suda Pula poslovni broj: P Ob-198/17 od 10.kolovoza 2017., pravomoćno rješenje Općinskog suda Pula poslovni broj: R1 Ob-331/17 od 21. kolovoza 2017., zapisnik od 19. prosinca 2017., Odgovor Policijske uprave Koper od 18. prosinca 2017., smrtni list od 26. lipnja 2017., rodni list od 6. rujna 2017., štedna knjižica Deana Vijatovića, platne liste, dokumentacija Mirovinskog osiguranja Austrije, odštetni zahtjev HZMO od 13. svibnja 2022., kartice plaće Alpine Juwel, dopis Zavoda za mirovinsko osiguranje Republike Austrije, potvrda o svoti mirovine HZMO, vansudski zahtjevi i nalozi za doznaku, potvrda HZMO-a o zaposlenjima 1. tužiteljice, te je saslušana 1. tužiteljica kao stranka.

6. Deklaratorni dio tužbenog zahtjeva nije osnovan, dok su kondemnatorni dijelovi tužbenog zahtjeva osnovani u cijelosti.

7. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužiteljica za naknadu štete (neimovinske i imovinske) koja im je nastala uslijed smrti izvanbračnog supruga (1. tužiteljice) i oca (2. tužiteljice) Deana Vijatovića, koji je smrtno stradao kao putnik u prometnoj nezgodi 1. lipnja 2017. u Sloveniji, i to naknade štete zbog duševnih boli uslijed smrti izvanbračnog supruga i oca u iznosu od po 40.480,46 eura svakoj tužiteljici, te naknade imovinske štete radi izgubljenog uzdržavanja, i to 1. tužiteljici u iznosu od 18.581,19 eura za razdoblje od 15. srpnja 2017. do 15 svibnja 2020. i 2. tužiteljici u iznosu od 3.701,36 eura, za razdoblje od 15. srpnja 2017. do 15. siječnja 2023.

8. Među strankama nije sporno da je Dean Vijatovića doživio prometnu nezgodu 1. lipnja 2017. u Sloveniji kao putnik u vozilu registarske oznake: PU432 SZ u kojoj je smrtno stradao. Nije sporno da je 1. tužiteljica izvanbračna supruga, a 2. tužiteljica kćer pokojnog Deana Vijatovića. Nadalje, nije sporno da je tuženik svakoj od tužiteljica isplatio iznos od 17.917,58 eura (135.000,00 kuna) ni da se 2. tužiteljici isplaćuje austrijska i hrvatska obiteljska mirovina.

8.1. Među parničnim strankama sporna je visina štete i primjena hrvatskog prava na visinu neimovinske štete.

9. Tuženik je već u odgovoru na tužbu prigovorio da se u konkretnom slučaju ne primjenjuje hrvatsko pravo, smatrajući da se u ovom slučaju ima primijeniti Haška konvencija od 4. svibnja 1971. o mjerodavnom pravu za prometne nezgode na cestama (dalje u tekstu: Haška konvencija) koje je Republika Hrvatska stranka, isto kao i Republika Slovenija, te koja je na snazi u Republici Hrvatskoj od 8. listopada 1991., a preuzeta je iz ranijeg pravnog poretka SFRJ. Prema Haškoj konvenciji općepravilo primjene mjerodavnog prava proizlazi iz čl. 3. u kojem se navodi da je to mjesto nastanka prometne nezgode. Odredbom čl. 4. predviđeni su izuzeci od primjene čl. 3. ili općeg pravila u kojim slučajevima iznimno može doći do primjene prava registracije države vozila i to prema članku 4.a) i b) samo ako je u prometnoj nezgodi u stranoj državi sudjelovalo samo jedno vozilo. U ovoj prometnoj nezgodi sudjelovalo je dvoje vozila različitih registarskih oznaka pa se u tom slučaju može primijeniti samo opće pravilo o mjesto nastanka štetnog događaja.

10. Stoga je sud zatražio od Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije Republike Slovenije obavijest o mjerodavnim odredbama Zakona o obveznim odnosima Republike Slovenije i mjerodavnih kriterija za naknadu štete koji se primjenjuju u Republici Sloveniji. Dana 23. srpnja 2024. dostavljene su mjerodavne odredbe, no ne i mjerodavni kriteriji za naknadu štete koji se primjenjuju u Republici Sloveniji. Obzirom da je isto već prethodno u cijelosti dostavljeno u predmetu ovog suda poslovni broj: Pn-52/2024, koji se vodi po tužbi roditelja pokojnog Deana Vijatovića, sud je na prijedlog tuženika isto pribavio i priložio u ovaj predmet i isto preveo.

11. U konkretnom slučaju valja primijeniti Obligacijski zakonik Republike Slovenije (Uradni list RS, broj: 97/07 – službeni pročišćeni tekst, 64/16 – odl. US i 20/18 – OROZ631), odnosno odredbe čl. 179., 180. i 182. istog zakona, koji reguliraju neimovinsku štetu u vidu duševne boli zbog smrti bliske osobe. Nadalje je razvidno da je u smislu navedenog zakona, dakle prema slovenskom pravu i sudskoj praksi potrebno cijeniti kao bitna dva kriterija pri ocjeni duševne boli zbog smrti bliske osobe. Prvi kriterij prema načelu individualizacije nalaže da je potrebno uzeti u obzir specifične okolnosti slučaja pa je tako u konkretnom slučaju cijenjeno da je pokojni izvanbračni suprug 1. tužiteljice, odnosno otac 2. tužiteljice preminuo u dobi od svega 25 godina, a da je 1. tužiteljica tada bila u visokom stupnju trudnoće, odnosno da je 2. tužiteljica rođena svega 18 dana od predmetne prometne nezgode. Pritom je posebno cijenio da 2. tužiteljica trpi trajnu duševnu bol zbog gubitka roditeljske ljubavi, skrbi i pažnje koju bi joj otac, kojeg zbog predmetnog štetnog događaja nikad nije imala priliku upoznati, pružao tijekom odrastanja i kasnije u odrasloj dobi. Nadalje, sud je posebno cijenio i da je 1. tužiteljica suočena s iznenadnim gubitkom partnera prolazila kroz visoki stupanj trudnoće, sam porod i brige za novorođenče, kao i nastavak života bez partnera s kojim je planirala zajednički obiteljski život. Drugi kriterij koji je potrebno cijeniti jest načelo objektivne uvjetovanosti što znači da dosuđena naknada mora biti u okvirima usporedive naknade, a što je prema slovenskoj sudskoj praksi prosječna neto plaća tako što se odšteta dosuđuje u rasponu do 40 prosječnih neto plaća u Republici Sloveniji.

12. Riječ o najtežem obliku povrede prava osobnosti, odnosno najtežem obliku duševne boli te je kod utvrđivanja visine štete potrebno uzeti sve okolnosti temeljem kojih visinu štete utvrđuje sud, dakle ne radi se o primjeni mjerodavnog prava već

slobodnoj ocjeni suda da cijeneći sve okolnosti i nastalu štetu utvrdi visinu iste, pa kao što su orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske samo orijentacijska pomoć sudu u istim situacijama prilikom određivanja visine štete, na isti način valja u konkretnom slučaju orijentacijski uzeti visinu prosječne neto plaće u Republici Sloveniji u trenutku donošenja presude kao polazište prilikom dosude visine štete u konkretnom slučaju.

13. Obzirom na duševne bolove koje su tužiteljice pretrpjele i trpjeti će do kraja svog života zbog gubitka svog izvanbračnog supruga, odnosno oca, te imajući u vidu da takvu štetu nikada i u niti jednom slučaju nije moguće izraziti u adekvatnom novčanom iznosu, ocjena je ovog suda kako u konkretnom slučaju štetu objema tužiteljicama treba naknadu štete dosuditi u maksimalnom iznosu od 40 prosječnih plaća u Republici Sloveniji, a koja prosječna plaća prema posljednjim objavljenim podacima Statističkog ureda Republike Slovenije za mjesec kolovoza 2026. iznosi 1.688,55 eura neto, navedeno je općepoznata činjenica, obzirom da je javno objavljena na web stranicama Statističkog ureda Republike Slovenije.

14. Slijedom svega navedenog ocjena je suda da bi svakoj tužiteljici pripadao iznos od 67.542,00 eura (40x1.688,55 eura), a obzirom da je tuženik svakoj tužiteljici već isplatio iznos od po 17.917,57 eura, to je valjalo u tom dijelu (toč. I. i II.) u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev i naložiti tuženiku da po toj osnovi tužiteljicama svakoj isplati daljnji iznos od 40.480,46 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja na dosuđene iznose teče od dana podnošenja tužbe (prema propisima Republike Slovenije zatezna kamata teče od podnošenja zahtjeva).

15. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u toč. I. i II. izreke presude.

16. Nadalje, tužiteljice su postavile tužbeni zahtjev i na ime izgubljenog redovitog pomaganja, odnosno uzdržavanja uslijed smrti izvanbračnog supruga i oca, i to 1. tužiteljica u iznosu od 18.581,19 eura za razdoblje od 15. srpnja 2017. do 15 svibnja 2020. i 2. tužiteljica u iznosu od 3.701,36 eura, za razdoblje od 15. srpnja 2017. do 15. siječnja 2023.

17. Pravo osobe koje je poginuli uzdržavao uređeno je odredbom čl. **1**73. slovenskog Obligacijskog zakonika, koja je po svom sadržaju gotovo potpuno identična odredbi čl. 1094. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23, dalje: ZOO), te propisuje da osoba koju je poginuli uzdržavao ili redovito pomagao, a i ona koja je po zakonu imala pravo zahtijevati uzdržavanje od poginulog, ima pravo na naknadu štete koju trpi gubitkom uzdržavanja, odnosno izgubljene potpore (st. 1.), te da se ta šteta naknađuje plaćanjem novčane rente čiji se iznos odmjerava s obzirom na sve okolnosti slučaja, a koji ne može biti viši od onoga koji bi oštećenik dobivao od poginulog da je ostao živ (st. 2.).

18. Prema ocjeni ovog suda radi utvrđenja iste potrebno je utvrditi prihode pokojnog Deana Vijatovića u trenutku smrti te koji bi dio tih prihoda realno bio izdvajao za dijete, odnosno kojim bi iznosom pokojnih pomagao izvanbračnoj supruzi, odnosno njihovom zajedničkom životu. Prilikom utvrđenja visine izgubljenog uzdržavanja 2. tužiteljice valja utvrditi i iznose obiteljskih mirovina (austrijske i hrvatske) koje ona prima uslijed smrti oca. Međutim, prema ocjeni ovog suda, u

odnosu na izgubljenu redovitu pomoć pokojnog Deana Vijatovića u izvanbračnoj zajednici s 1. tužiteljicom ne treba uračunavati primanja 1. tužiteljice, jer se radi o iznosima koje bi neovisno o tim primanjima on „donosio“ u izvanbračnu zajednicu, a posebno cijeneći i činjenicu da 1. tužiteljica tada uslijed trudnoće i poroda nije radila.

19. Iz podataka Zavoda za mirovinsko osiguranje Republike Austrije (list 272 spisa) proizlazi da je 2. tužiteljici isplaćivana mirovina od 18. lipnja 2017. do 31. prosinca 2018. u iznosu od 299,60 eura, od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. u iznosu od 307,39 eura, od 1. siječnja 2020. do 31. prosinca 2020. u iznosu od 318,46 eura, od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2021. u iznosu od 329,61 eura, te od 1. siječnja 2022. u iznosu od 339,50 eura.

19.1. Iz podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje proizlazi da je 2. tužiteljici isplaćena mirovina od 18. lipnja 2017. do 30. lipnja 2017. u iznosu od 134,01 eura mjesečno, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. u iznosu od 136,82 eura mjesečno, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. u iznosu od 138,09 eura mjesečno, od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. u iznosu od 141,81 eura mjesečno, od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. u iznosu od 143,43 eura mjesečno, od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. u iznosu od 151,53 eura mjesečno, od 1. siječnja 2020. do 30. lipnja 2020. u iznosu od 152,60 eura mjesečno, od 1. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. u iznosu od 154,77 eura mjesečno, od 1. siječnja 2021. do 30. lipnja 2021. u iznosu od 155,64 eura mjesečno, od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. u iznosu od 159,47 eura mjesečno, od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. u iznosu od 163,04 eura mjesečno, od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. u iznosu od 173,12 eura mjesečno, od 1. siječnja 2023. do 30. lipnja 2023. u iznosu od 206,68 eura mjesečno, te od 1. srpnja 2023. do 31. kolovoza 2023. u iznosu od 224,00 eura mjesečno.

20. U svom iskazu 1. tužiteljica je navela da je pokojni Dean Vijatović zarađivao oko 2.500,00 eura mjesečno, međutim uzimajući u obzir "manču" koju bi dobio i nagrade koje mu je poslodavac davao, zapravo je zarađivao 4.000 eura mjesečno. Također, hotel u kojem je radio ima kompleks za zaposlenike tako da je imao besplatan smještaj i hranu te na ništa nije trošio, osim npr. frizera. Kad nije radio u sezoni u Austriji, Dean je radio i u Hrvatskoj, kao barmen na Levanu i kao barmen na raznim eventima te je od toga zarađivao 1.061,78 do 1.327,23 eura mjesečno, to je obuhvaćalo i plaću i "manču". Maloljetna 2. tužiteljica prima mirovinu u Austriji od oko 350 eura mjesečno te obiteljsku mirovinu u Hrvatskoj od oko 132,72 eura mjesečno. Od rođenja uzdržava mlt 2. tužiteljicu, ali uz pomoć svojih roditelja s kojima su i živjele godinu i pol dana, dok zadnje dvije godine njih dvije žive sa njenim dečkom. Nadalje, 2. tužiteljica ide u vrtić, odnosno obrt za čuvanje djece od svoje druge godine koji je plaćala prvu godinu 199,08 eura mjesečno jer je išla poludnevno, a nakon toga 331,81 eura mjesečno, ide na glazbenu igraonicu koju plaća 33,18 eura mjesečno, a prije je išla na plesnu radionicu jednom tjedno te je to plaćala 3,98 eura po satu, odnosno otprilike oko 11,95 eura mjesečno. Ide kod privatnog pedijatra te i to po potrebi plaća, jednom godišnje idu na sistematski pregled, to plaćaju 33,18 eura te po potrebi kada je bolesna oko dva puta godišnje idu na preglede i to plaćaju 19,91 eura po pregledu.

21. Prema podacima dostavljenim od strane poslodavca pokojnog Deana Vijatovića proizlazi da su istome u razdoblju od siječnja do prosinca 2015. (osim za

mjesec svibanj) isplaćene plaće u ukupnom iznosu od 18.419,17 eura, u razdoblju od siječnja do prosinca 2016. isplaćene plaće u ukupnom iznosu od 20.096,38 eura te u razdoblju od siječnja do travnja 2017. isplaćene plaće u ukupnom iznosu od 8.492,73 eura.

21.1. Iz dokaza o isplaćenim plaćama proizlazi da pokojnom Deanu Vijatoviću bio isplaćivan samo doprinos od 10% smještaja i hrane, pa prema ocjeni ovog suda proizlazi da je preostali dio do 90% iznosa podmirivao sam, protivno navodima tužiteljice.

21.2. Kada se za navedeno umanje primanja pokojnog Deana Vijatovića, proizlazi da je od ukupne plaće za 2015. nakon plaćanja hrane i smještaja Deanu Vijatoviću preostalo 11.653,87 eura (18.419,17 eura – 9x751,70 eura), za 2016. preostalo je 16.762,51 eura (20.096,38 eura – 9x370,43 eura), a u 2017. mu nije isplaćen i doprinos za smještaj i hranu 10% pa treba smatrati da je cijeli iznos sam podmirio (8.492,73 eura – 1.234,77 eura, koji je iznos dobiven iz ukupnog iznosa za prethodnu godinu – 3.704,30 eura pa u odgovarajućem dijelu koji otpada za 4 mjeseca koliko je u toj godini radio), dakle preostao bi mu iznos od 7.257,96 eura.

21.3. Dakle, obzirom na navedeno, proizlazi da je u 2015. od primljene plaće nakon umanjenja za hranu i smještaj pokojnom Deanu Vijatoviću preostalo na mjesečnoj razini 1.059,44 eura (11.653,87 eura podijeljeno s 11 mjeseci koliko je te godine radio), u 2016. 1.396,88 eura (16.762,51 eura podijeljeno s 12 mjeseca koliko je te godine radio) i u 2017. 1.814,49 eura (7.257,96 eura podijeljeno s 4 mjeseca koliko je te godine radio).

21.4. To znači da bi Deanu Vijatoviću, da nije preminuo, u razdoblju za koje tužiteljice traže naknadu izgubljene pomoći odnosno uzdržavanja mjesečno raspolagao s iznosom od minimalno 1.800,00 eura (prosječni iznos za 2017. od 1.814,49 eura umanjen za eventualni trošak frizera svakih 2 tjedana, koja je u to vrijeme iznosila oko 7 eura). Drugi troškovi pokojnog Deana Vijatovića nisu dokazani.

22. 1. tužiteljica potražuje mjesečne iznose od po 530,89 eura mjesečno za razdoblje od 15. srpnja 2017. do 15. svibnja 2020. (prema ocjeni ovog suda ista joj pripada bez obzira na eventualno postojanje nove izvanbračne zajednice jer za očekivati je da iste ne bi bilo da pokojni Dean Vijatović nije preminuo.). Nadalje, 2. tužiteljica je prvotno tražene iznose od 530,89 eura umanjila za iznose plaćenih mirovina od strane Republike Hrvatske i Republike Austrije.

22.1. Obzirom na visinu mjesečnog primanja za koju je ovaj sud utvrdio da bi pokojnom Deanu Vijatoviću preostala nakon podmirenja troškova stanovanja i hrane (1.800,00 eura), realno je za očekivati da bi iznos od 1.061,78 eura (2x530,89 eura koliko su tužiteljice i zatražile) išao za podmirenje potreba kućanstva i tužiteljica, pa su prema ocjeni ovog suda tužbeni zahtjevi tužiteljica opravdani. Valja ukazati da je pokojni Dean Vijatović imao mjesečna primanja koje nekoliko puta nadmašuju tada prosječna primanja u Republici Hrvatskoj, pa se zatraženi iznosi ne ukazuju previsoko postavljenima. Također, tuženik nije uspio dokazati da bi mu preostao neki manji mjesečni iznos od svakomjesečnih primanja.

23. Odredbom čl. 223. st. 2. ZPP-a propisano je da, ako se utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčanu svotu ili na zamjenjive stvari, ali se visina svote odnosno količina stvari ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama, sud će o tome odlučiti prema slobodnoj ocjeni.

23.1. Prema ocjeni ovog suda vještačenjem se ne bi moglo sa sigurnošću utvrditi ove iznose s većom točnošću jer se radi o primanjima koja se nisu dogodila, a obzirom na protek vremena bilo bi gotovo nemoguće utvrditi sve troškove maloljetne 2. tuženice, pa je jedini siguran iznos u odnosu na koji se može procjenjivati tužbeni zahtjev tužiteljica u tom dijelu je posljednja plaća pokojnog Deana Vijatovića. Valja ukazati i da bi, obzirom na tijek stvari, njegova plaća u utuženom razdoblju zasigurno bila i rasla (jer su rasle i prosječne plaće u Hrvatskoj uslijed povećanja troškova života, a zasigurno i u Austriji), dok je tužbeni zahtjev tužiteljica postavljen u jednakom iznosu za sve zatražene mjesece (kod 2. tužiteljice i umanjen za obje isplaćene mirovine), stoga je tim više sigurno da bi pokojni Dean Vijatović u najmanje tim iznosima bio pridonosio za uzdržavanje kćeri, odnosno pomagao zajedničko kućanstvo s 1. tužiteljicom.

24. Stoga je ovaj sud, imajući u vidu sve gore navedeno, primjenom odredbe čl. 223. st. 2. ZPP-a, utvrdio da su u cijelosti osnovani i preostali tužbeni zahtjevi tužiteljica te je odlučio kao u toč. III. i IV. izreke presude.

25. U odnosu na dio tužbenog zahtjeva da se utvrdi da je tuženik dužan za period od 1. lipnja 2017. pa sve dok za to budu postojali zakonom propisani uvjeti plaćati rentu 2. tužiteljici zbog smrti oca i gubitka uzdržavanja na koje po zakonu ima pravo, ukazuje se da, sukladno odredbi čl. 187. st. 2. ZPP-a, koja propisuje da tužitelj mora imati pravni interes za podnošenje deklaratorne tužbe, 2. tužiteljica nema pravni interes za to utvrđenje. Naime, 2. tužiteljica je u istom predmetu već postavila kondemnatorni zahtjev kojim traži isplatu naknade štete za određeno razdoblje koje obuhvaća ovo u deklaratornom zahtjevu (od 15. srpnja 2017. do 15. siječnja 2023.) pa prema ocjeni ovog suda pravni interes za utvrđenje ne postoji ako tužitelj može ostvariti istu pravnu korist podnošenjem tužbe za isplatu. Presuda kojom se nalaže isplata, kao u ovom slučaju, u sebi već nužno sadrži utvrđenje da ta obveza postoji, stoga 2. tužiteljica od same deklaratorne presude ("da se utvrdi dužnost plaćanja") ne dobiva nikakvu drukčiju niti kvalitetniju pravnu korist od one koju već ostvaruje kondemnatornim zahtjevom. Nadalje, za razdoblje od 15. siječnja 2023. pa do trenutka presuđenja, obveze plaćanja rente su već dospjele. Budući da se radi o dospjelim novčanim potraživanjima, jedini dopušteni oblik pravne zaštite je zahtjev za isplatu, a ne zahtjev za utvrđenje postojanja duga. Zbog toga 2. tužiteljica nema zakonom priznat pravni interes tražiti deklaraciju za ono što je već moglo (i moralo) biti predmetom zahtjeva za isplatu. Konačno, u dijelu zahtjeva koji se odnosi na razdoblje "pa sve dok za to budu postojali zakonom propisani uvjeti" (buduća davanja), 2. tužiteljica je također pogrešno pravno formulirala zahtjev kroz utvrđenje jer joj čl. 326. ZPP-a omogućuje podnošenje kondemnatorne tužbe za buduća davanja, što opet isključuje postojanje pravnog interesa za puko utvrđenje obveze.

25.1. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u toč. II. izreke rješenja.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. u vezi s čl. 155. ZPP-a.

26.1. U okvirima konkretnog slučaja, prilikom odlučivanja o troškovima postupka, valja ukazati da su tužiteljice u cijelosti uspjele s kondemnatornim tužbenim zahtjevima, dok u odnosu na deklaratornim tužbeni zahtjev nisu uspjele, no kako se radi o razmjerno neznatnom dijelu zahtjeva, sud je stoga odlučio da tužiteljicama pripadaju troškovi postupka u cijelosti, s obzirom na to da u odnosu na deklaratorni zahtjev, koji je odbijen, nisu nastali posebni troškovi. Međutim, pri odmjeravanju visine troškova treba uzeti u obzir vrijednost predmeta spora konačno postavljenog tužbenog zahtjeva s kojim je tužitelj i uspio u sporu u iznosu od 103.243,47 eura.

26.2. Tužiteljice su u ovoj pravnoj stvari bile zastupane po punomoćniku odvjetniku pa im pripada iznos od zatraženih 720 bodova za sastav tužbe (Tbr. 7.1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – "Narodne novine", broj: 138/23, 107/25, dalje: Tarifa), te iznos od po 777 bodova za zastupanje na ročištima 28. siječnja i 15. lipnja 2021., 2. prosinca 2024., 2. ožujka 2026. i 15. rujna 2026. (Tbr. 9.1. Tarife) i za sastav podnesaka od 18. lipnja i 16. srpnja 2020., 8. veljače 2024. (Tbr. 8.1. Tarife). Za zastupanje na ročištima 30. studenog 2020., 14. studenog 2023. i 8. veljače 2024. pripada im po 50 bodova jer su ta ročišta odgođena prije početka raspravljanja (Tbr. 9.5. Tarife). Ne pripada im trošak podneska od 16. lipnja 2021. u iznosu od 50 bodova jer isti nije sukladno čl. 155. ZPP-a bio nužan za vođenje ovog postupka (podneska kojim se dostavlja prijevod dokumentacije).

26.3. Ukupno tužiteljicama pripada 7086 bodova, što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 14.172,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV u iznosu od 3.543,00 eura (Tbr. 46. Tarife), iznosi 17.715,00 eura.

26.4. Također, tužiteljicama je priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 331,80 eura, stoga, ukupan parnični trošak koji im dosuđen tužitelju iznosi 18.046,80 eura, dok se u preostalom dijelu iznad dosuđenog odbija zahtjev tužiteljica za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

26.5. Tužiteljicama pripadaju zatezne kamate na trošak postupka od donošenja presude na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a.

27. Tuženik nije uspio u sporu pa je njegov zahtjev za naknadu troška parničnog postupka u cijelosti odbijen kao neosnovan.

28. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točkama III.-IV. izreke rješenja.

U Puli, 30. listopada 2026.

Sudac:
Jelena Mavrić

JELENA MAVRIĆ

Elektronički potpisano: 30.10.2026T11:57:15 (UTC:2026-10-30T10:57:15Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: f817c689-42ab-497b-8485-90ba7d210143

Općinski sud u Puli - Pola

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri istovjetna primjera, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude i rješenja za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:
1. Tužiteljicama po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-70993**

Kontrolni broj: **09be8-ce548-1b5eb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.